

tidig med, at dette Udvalg arbejder, er det Ministeriets Hensigt at indhent autentiske Oplysninger om, hvor mange sindssyge der er her i Landet, saa at vi, naar Sagen kommer for Rigsdagen igen, har et fuldt udarbejdet Projekt, ikke blot med Hensyn til de Udgifter, der formenes at ville medgaa, men ogsaa med Hensyn til, hvor stor Trang der er, saa at vi kan afgøre Størrelsen derefter. Det Udvalg, der skal nedsættes, skal efter Forslaget bestaa af 9 Medlemmer, 4 valgte af Rigsdagen og 4 valgte af Regeringen, som desuden vælger Formanden. Med Hensyn til de 4, der vælges af Rigsdagen, har man foreslaaet, at 2 vælges af Folketinget og 2 af Landstinget, saa at begge Ting faar Lejlighed til at blive repræsenteret. Det behøver altsaa ikke at være Medlemmer af det Ting, der vælger dem; blot de er valgte af Folketinget og Landstinget, er det tilstrækkeligt.

Jeg haaber, at Tinget vil modtage de 3 Lovforslag med Velvillie.

Hauch: At vore Sindssygehospitaler har for faa Pladser til fuldt ud at tilfredsstille Begæret om Indlæggelse af Patienter, er der i og for sig slet ikke nogen Tvivl om, og naar Forholdet er dette, bør der raades Bod derpaa, selv om det skal ske paa en Tid, da det er overmaade dyrt at bygge, og i en Situation, hvor Statens Budget i og for sig er haardt spændt. Imidlertid er der til Belysning af, hvor stor Pladsmangel der i Virkeligheden er paa vore Sindssygehospitaler, nævnt nogle Tal, af hvilke en Del ganske utvivlsomt er for høje. Der har været foretaget en rent teoretisk Beregning over, hvor mange sindssyge der vil kunne være her i Landet i Forhold til Folketallet, og man er naaet til det Resultat, at der, som Pladsforholdene for Øjeblikket er paa Hospitalerne, endnu mangler Plads til 1700. I de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget om Nedsættelse af et Udvalg til at foretage Forarbejder til Opførelse af et nyt Sindssygehospital i Jylland, findes en Opgørelse, der er foretaget paa Grundlag af statistisk Materiale fra Sindssygehospitalerne, og efter den skulde der endnu her i Landet mangle Plads til 1109 Patienter. Ogsaa dette Tal er utvivlsomt noget for højt. I den Opstilling, der findes i Bilaget til Lovforslaget, nævnes det, at der paa vore Fattiggaarde findes i alt 196 Patienter, og man forudsætter, at der skulde skaffes Plads til dem paa Sindssygehospitaler. Jeg skal derom sige, at i Almindelighed er der ikke noget tiltalende i, at de sindssyge har Plads paa

Fattiggaardene, men jeg nærer dog ingen Tvivl om, at Forholdene ligger saaledes, at en Del af disse Mennesker er bedre tjente med at være der, hvor de gaar ved et roligt, dagligt Arbejde, hvor de føler sig hjemme, end ved at anbringes paa et Hospital, hvor de kommer ind under de Regler, der maa gælde et saadant Sted. Jeg skal endvidere gøre opmærksom paa, at Statistikkenes Tal utvivlsomt ogsaa paa andre Punkter er for høje. For det Hospitals Vedkommende, som jeg til daglig Brug har Lejlighed til at følge nogenlunde paa nært Hold — det er Sindssygehospitalet i Viborg —, er Forholdet det, at der i 1920 har været begæret optaget 23 Patienter, som overhovedet slet ikke kom. De er altsaa blevet opnoteret som søgende Hospital, de udeblev, da man meddelte dem, at der var Plads til dem, men de er altsaa optagne i Statistikken som pladssøgende. Dertil kommer endvidere, at der i det Talmateriale, som Hospitalerne har leveret, aabenbart er en Fejl, hidrørende fra, at nogle Patienter har begæret sig optaget paa flere Hospitaler. Naar der paa det første er nægtet dem Optagelse, fordi der ikke har været Plads, har de henvendt sig til et andet, eventuelt et tredje og et fjerde, og de bliver opnoteret alle de Steder, hvor de henvender sig, og tælles altsaa flere Gange med i Statistikken.

Jeg vil gerne sige, at jeg for mit Vedkommende, og jeg kan sige, det gælder for det Parti, paa hvis Vegne jeg her fører Ordet, hilser med Glæde det Lovforslag, hvorefter der skal nedsættes et Udvalg til at foretage Forarbejder til Opførelse af et nyt Sindssygehospital i Jylland, idet vi haaber, at man i dette Udvalg ikke alene vil overveje Spørgsmaalet om, hvor Hospitalet skal ligge, men ogsaa Spørgsmaalet om, hvor stor Mangel der overhovedet kan tænkes at være, og søge at fremskaffe en nøjagtig Opgørelse af dette Forhold. Jeg skal i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at der naturligvis fra Statens Side bør skaffes den fornødne Plads, men udover den fornødne skulde vi jo i denne Forbindelse ikke gerne komme. Og jeg maa sige, at naar man ser paa de Tal, der fortæller noget om, hvad det koster at drive vore Sindssygehospitaler, saa fristes man ikke til at indrette flere Pladser, end der strengt taget er Brug for. Fra Medicinalkommissionen er i 1920 fremkommet en Betænkning mærket X, og i denne er der en Oversigt over forskellige Forhold vedrørende Hospitalerne. I Bilag 1 i denne Betænkning findes der en Oversigt, som fortæller os noget om de daglige Udgifter pr.